

Ámos

¹ Slova Amosova, (kterýž byl mezi pastýři) z Tekoa, kteráž viděl o Izraelovi za dnů Uziáše krále Judského, a za dnů Jeroboáma syna Joasova, krále Izraelského, dvě léta před země třesením. ² I řekl: Hospodin řvátí bude z Siona, a z Jeruzaléma vydá hlas svůj, i budou kvíliti salášové pastýřů, a vyschnou pole nejvýbornější. ³ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Damašku, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že mlátili Galáda cepami okovanými. ⁴ Ale pošli oheň na dům Hazaelův, kterýžto zžíře paláce Benadadovy. ⁵ I polámi závoru Damašku, a vypléním obyvatele z údolí Aven, a toho, kterýž drží berlu, z domu Eden, i půjde v zajetí lid Syrský do Kir, dí Hospodin. ⁶ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Gázy, ovšem pro čtveru neslituji se nad ním, proto že je zajímavý, v zajetí věčné podrobovali Idumejským. ⁷ Ale pošli oheň na zed Gázy, kterýžto zžíře paláce její, ⁸ A vypléním obyvatele z Azotu, i toho, kterýž drží berlu, z Aškalon, a obrátím ruku svou proti Akaron, i zahyne ostatek Filistinských, praví Panovník Hospodin. ⁹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Týru, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že je v zajetí věčné podrobili Idumejským, a nepamatovali na smlouvu bratrskou. ¹⁰ Ale pošli oheň na zed Tyrskou, kterýžto zžíře paláce jeho. ¹¹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Edoma, ovšem pro čtveru neslituji se nad ním, proto že udusiv v sobě všecku lítostivost, stihá mečem bratra svého, a hněv jeho ustavičně rozsápává, anobř vzteklost jeho špehuje bez přestání. ¹² Ale pošli oheň na Teman, kterýžto zžíře paláce v Bozra. ¹³ Toto praví Hospodin:

Pro troji nešlechtnost synů Ammon, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že roztínali těhotné Galádské, jen aby rozšiřovali pomezí své. ¹⁴ Ale zanítím oheň na zdi Rabba, kterýžto zžíře paláce její, s troubením v den boje a s bouří v den vichřice. ¹⁵ I půjde král jejich v zajetí, on i knížata jeho s ním, praví Hospodin.

2

¹ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Moábovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že spálil kosti krále Idumejského na vápno. ² Ale pošli oheň na Moába, kterýžto zžíře paláce Kariot, i umře s hlukem Moáb, s křikem a s hlasem trouby. ³ A vypléním soudce jeho, i všechna knížata jeho zmordují s ním, praví Hospodin. ⁴ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Judovu, ovšem pro čtveru neslituji se nad ním, proto že oni pohrdají zákonem Hospodinovým, a ustanovení jeho neostříhají, a svodí se lžmi svými, jichž následovali otcové jejich. ⁵ Ale pošli oheň na Judu, kterýžto zžíře paláce Jeruzalémské. ⁶ Takto praví Hospodin: Pro troji nešlechtnost Izraelovu, ovšem pro čtveru neodpustím jemu, proto že prodávají spravedlivého za peníze, a nuzného za pár střevců. ⁷ Kteříž dychtí, aby chudé s prstí smísili, a cestu tichých převracejí; nadto syn i otec vcházejí k jedné a též mladici, aby poškvrnili jména svatosti mé. ⁸ A na oděvu zastaveném klanějí se při každém oltáři, a víno pokutovaných pijí v domě bohů svých, ⁹ Ješto jsem já vyhladil Amorejského od tváří jejich, jehož vysokost byla jako vysokost cedrů. Ačkoli pevně stál jako dub, však jsem zkazil svrchu ovoce jeho, pospodu pak kořeny jeho. ¹⁰ A vás já jsem vyvedl z země Egyptské, a vyvedl jsem vás po poušti čtyřiceti let, abyste dědičně vládli zemí Amorejského. ¹¹ A vzbuzoval jsem z synů

vašich proroky, a z mládenců vašich Nazarejské. Zdaliž není tak, ó synové Izraelští? praví Hospodin. ¹² Ale vy jste napájeli Nazarejské vínem, a prorokům jste zapovídali, řkouce: Neprorokujte. ¹³ Aj, já tlačiti budu zemi vaši tak, jako vůz těžký tlačí snopy. ¹⁴ I zahyne utíkání od rychlého, silný též neužive síly své, a udatný nevysvobodí života svého. ¹⁵ A ten, kterýž se chápá lučiště, neostojí, a čerstvý na nohy své neuteče, a ten, kterýž jezdí na koni, nevysvobodí života svého. ¹⁶ Ale i zmužilého srdce mezi nejudatnějšími nahý utíkati bude v ten den, praví Hospodin.

3

¹ Slyšte slovo to, kteréž mluví Hospodin proti vám, synové Izraelští, proti vši té rodině, kterouž jsem vyvedl z země Egyptské, řka: ² Toliko vás samy poznal jsem ze všeliké rodiny země, protož trestati vás budu ze všech nepravostí vašich. ³ Zdaliž půjdou dva spolu, leč by se snesli? ⁴ Zdaliž zařve lev v lese, když by nebylo žádné loupeže? Vydá-liž lvíček hlas svůj z peleše své, když by lapiti neměl? ⁵ Padne-liž ptáče do osídla na zem, když by žádné léčky nebylo? Bude-liž zdviženo osídlo z země, když by nic neuvázlo? ⁶ Zdaliž když se troubí trubou v městě, lid s strachem se nezbíhá? Zdaž když se má státi v městě co zlého, Hospodin toho známa nečiní? ⁷ Nečiníť zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníkům svým prorokům. ⁸ Lev řve, kdož by se nebál? Panovník Hospodin velí, kdož by neprorokoval? ⁹ Rozhlaste po palácích v Azotu, a po palácích v zemi Egyptské, a rcete: Sberťte se na hory Samaří, a vizte znepokojení veliká u prostřed něho a nátisk trpící v něm, ¹⁰ A že neumějí dělati upřímě, dí Hospodin. Poklady skládají z nátisku a loupeže na palácích svých. ¹¹ Protož

takto praví Panovník Hospodin: Aj, nepřítel, a to na zemi tuto vůkol, a tenť odejme od tebe sílu tvou, i budou rozchvátáni palácové tvoji. ¹² Takto praví Hospodin: Jako když vytrhne pastýř z úst lva dva hnáty aneb kus ucha, tak vytržení budou synové Izraelští, sedící v Samaří lhostejně na postelích, a na ložcích rozkošných. ¹³ Slyšte a osvědčte v domě Jákobově, dí Panovník Hospodin, Bůh zástupů, ¹⁴ že v ten den, když Izraele trestati budu pro přestoupení jeho, navštívím také oltáře v Bethel, a odřati budou rohové oltáře, tak že spadnou na zem. ¹⁵ A udeřím domem zimním o dům letní, i zahynou domové z kostí slonových, a konec vezmou domové velicí, praví Hospodin.

4

¹ Slyšte slovo toto, ó krávy Bázanské, kteréž jste na horách Samařských, kteréž nátisk činíte chudým, a potíráte nuzné, kteréž říkáte pánům jejich: Přineste, ať pijeme. ² Přisáhl Panovník Hospodin skrze svatost svou, že aj, dnové jdou na vás, v nichž vezme vás na háky, a potomky vaše na udice rybářské. ³ I vyjdete mezerami, každá tak, jakž stojí, a budete rozhazovati, což na palácích, dí Hospodin. ⁴ Jdětež do Bethel, a buďtež poběhlci Galgala, rozmnožujte převrácenost, a přinášejte každého jitra oběti své, třetího roku desátky své. ⁵ A pálíce obět chvály z kvašených věcí, provolejte i oběti dobrovolné, a rozhlaste, poněvadž se vám tak líbí, ó synové Izraelští, dí Panovník Hospodin. ⁶ A ačkoli já dal jsem vám čistotu zubů po všech městech vašich, totiž nedostatek chleba na všech místech vašich, a však jste se ke mně neobrátili, dí Hospodin. ⁷ Já také zadržel jsem vám déšť, když ještě tři měsíkové byli do žně, a dštil jsem na jedno město, a na druhé město jsem nedštil; jeden díl deštěm svlažen byl, a ten díl, na kterýž nepršelo, uschl.

⁸ A toulali se dvě i tři města k jednomu městu, aby se napili vody, aniž se napiti mohli, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. ⁹ Bil jsem vás suchem a rzí; hojnost, kterouž přinášely zahrady vaše a vinice vaše, i fíkoví vaše, i olivoví vaše, pojedly housenky, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. ¹⁰ Poslal jsem na vás mor tak jako na Egypt, zbil jsem mečem mládence vaše, v zajetí jsem vydal koně vaše, a učinil jsem, že vstupoval smrad vojsk vašich i v chřípě vaše, a však jste se neobrátili ke mně, dí Hospodin. ¹¹ Podvrátil jsem vás, jako podvrátil Bůh Sodomu a Gomoru, tak že jste byli jako hlavně vychvácená z ohně, vždy však neobrátili jste se ke mně, dí Hospodin. ¹² A protož takť učiním, ó Izraeli, a poněvadž takť učiniti míním, připraví se vstříc Bohu svému, ó Izraeli. ¹³ Nebo aj, on jest sformovatel hor a stvořitel větrů, a oznamuje člověku, jaké by bylo jeho myšlení; činí z záře jitřní tmu, a šlapá po vysokostech země. Hospodin Bůh zástupů jest jméno jeho.

5

¹ Slyšte slovo toto, kteréž já vynáším proti vám, totiž naříkání nad domem Izraelským. ² Padneť, aniž více povstane panna Izraelská; opuštěna bude v zemi své, nebude žádného, kdo by jí pozdvihl. ³ Nebo takto praví Panovník Hospodin: V městě, z kteréhož vycházelo tisíc, zůstane sto, v tom pak, z kteréhož vycházelo sto, zůstane deset domu Izraelskému. ⁴ Nebo takto praví Hospodin domu Izraelskému: Hledejte mne a živi buďte. ⁵ A nehledejte Bethel, aniž chodte do Galgala, a do Bersabé se nesmýkejte; nebo Galgal jistotně se přestěhuje, a Bethel přijde na nic. ⁶ Hledejte Hospodina, (a živi buďte, aby nepronikl jako oheň domu Jozefova, a nesehltl, a nebylo by žádného, kdo by uhasil Bethelské, ⁷ Kteríž proměňují

v pelynek soud, a spravedlnosti na zemi zanechávají),
⁸ Toho, kterýž učinil Kuřátka i Oriona, kterýž proměňuje stín smrti v jitro, a den v temnosti noční, kterýž přivolává vody mořské, a vylévá je na svrcek země, jehož jméno jest Hospodin, ⁹ Kterýž očerstvuje zemdleného proti silnému, tak že zemdlený do pevnosti vchází. ¹⁰ Nenávidí trescího v bráně, a toho, kdož mluví věci pravé, v ohavnosti mají. ¹¹ A protož, proto že loupíte chudého, a břímě obilé běžete od něho, domů z tesaného kamení nastavili jste, ale nebudete bydleti v nich; vinic výborných našťepovali jste, ale nebudete pítí vína z nich. ¹² Nebo já vím o mnohých nešlechtnostech vašich a velikých hříších vašich, že trápíte spravedlivého, berouce poctu, a nuzných při v bráně převracíte. ¹³ Protož rozumný v ten čas mlčeti musí, nebo čas ten zlý jest. ¹⁴ Hledejte dobrého a ne zlého, abyste živi byli, a budeť tak Hospodin Bůh zástupů s vámi, jakž pravíte. ¹⁵ Mějte v nenávisti zlé, a milujte dobré, a ustanovte v bráně soud; snad Hospodin Bůh zástupů milost učiní ostatkům Jozefovým. ¹⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin, Bůh zástupů: Po všech ulicích bude kvílení, a na všechny strany zkríknu: Ouvech, ouvech, a povolají oráče k pláči a kvílení s těmi, kteříž umějí naříkati. ¹⁷ Nýbrž i po všech vinicích bude kvílení, když projdu prostředkem tebe, dí Hospodin. ¹⁸ Běda těm, kteříž žádají dne Hospodinova. K čemuž jest vám ten den Hospodinův, poněvadž jest tmy a ne světla?
¹⁹ Jako když by někdo utíkal před lvem, potkal by se s ním nedvěd; aneb když by všel do domu, a zpolehna rukou svou na stěnu, uštkl by ho had. ²⁰ Zdali není tmy a ne světla den Hospodinův, v němž není blesku, ale mrákota? ²¹ Nenávidím, zavrhl jsem svátky vaše, aniž sobě chutnám slavností vašich. ²² Nebo budete-li mi obětovati zápaly a suché oběti vaše, neoblíbím jich, a

na pokojné oběti krmného dobytka vašeho nepopatřím. ²³ Odejmi ode mne hluk písní svých, ani hudby louten vašich nechci poslouchati. ²⁴ Ale povalí se jako voda soud, a spravedlnost jako potok silný. ²⁵ Zdali jste mně oběti a dary obětovali na poušti za čtyřicet let, dome Izraelský? ²⁶ Nýbrž nosili jste stánek Melecha vašeho a Kijuna, obrazy vaše, hvězdu boha vašeho, kteréžto věci sami jste sobě zdělali. ²⁷ Protož přestěhuji vás dále než Damašské, praví Hospodin, jehož jméno jest Bůh zástupů.

6

¹ Běda pokoj majícím na Sionu, a doufajícím v horu Samařskou, kteréžto hory jsou slovoutné mimo jiné u těch národů, k nimž se scházejí dům Izraelský. ² Projděte až do Chalne, a odtud jděte do Emat veliké, a sstupte do Gát Filistinských, a shlédněte, jsou-li která království lepší nežli tato? Jest-li větší jejich kraj nežli kraj váš? ³ Kteríž smyslíte, že jest daleko den bídy, a přistavujete stolicí nátisku. ⁴ Kteríž léhají na ložcích slonových, a rozkošně sobě počínají na postelích svých, kteříž jídají berany z stáda a telata nejtučnější, ⁵ Přizpěvujíce k loutně jako David, vymýšlejíce sobě nástroje muzické. ⁶ Kteríž pijí z bání vinných, a drahými mastmi se maží, aniž jsou čitelní bolesti pro potření Jozefovo. ⁷ Pročež jižť půjdou v zajetí v prvním houfu stěhujících se, a tak nastane žalost těm, kteříž sobě rozkošně počínají. ⁸ Přisáhl Panovník Hospodin skrze sebe samého, dí Hospodin Bůh zástupů: V ohavnosti mám pychu Jákovu, i paláců jeho nenávidím, pročež vydám město i vše, což v něm jest. ⁹ I stane se, že pozůstane-li deset osob v domě jednom, i ti zemrou. ¹⁰ A vezme někoho strýc jeho, aneb ten, kterýž mu strojí pohřeb, aby vynesl kosti z domu, a dí tomu, kdož jest v pokoji domu: Jest-liž ještě s tebou kdo? I dí: Není

žádného. I řekne: Mlč, proto že nepřipomínali jména Hospodinova. ¹¹ Nebo aj, Hospodin přikáže, a bítí bude na dům veliký přívaly, a na dům menší rozsedinami. ¹² Zdaliž koni běžeti mohou po skále? Zdaliž ji kdo orati může voly? Nebo jste proměnili soud v jed, a ovoce spravedlnosti v pelynek, ¹³ Vy, kteříž se veselíte, ano není z čeho, říkající: Zdaliž jsme svou silou nevzali sobě rohů? ¹⁴ Ale aj, já vzbudím proti vám, ó dome Izraelský, praví Hospodin Bůh zástupů, národ, kterýž vás ssouží, odtud, kudy se jde do Emat, až do potoka roviny.

7

¹ Toto mi ukázal Panovník Hospodin, že aj, formoval kobylinky, když nejprvé počala růsti otava, když aj, otava byla po královském posečení. ² I stalo se, když snědly byliny zemské, že jsem řekl: Panovníče Hospodine, odpustiž, prosím. Kdož zůstane Jákobovi? Neboť ho maličko jest. ³ I želel Hospodin toho. Nestaneť se, řekl Hospodin. ⁴ Tedy ukázal mi Panovník Hospodin, a aj, Panovník Hospodin volal, že při svou povede ohněm. A spáliv propast velikou, spálil i díl. ⁵ Já pak řekl jsem: Panovníče Hospodine, přestaniž, prosím. Kdož zůstane Jákobovi? Neboť ho maličko jest. ⁶ I želel Hospodin toho. A ani toho se nestane, řekl Panovník Hospodin. ⁷ Potom ukázal mi, a aj, Pán stál na zdi podlé pravidla vzdělané, v jehož ruce bylo pravidlo. ⁸ I řekl mi Hospodin: Co vidíš, Amose? Řekl jsem: Pravidlo. I řekl Pán: Aj, já položím pravidlo u prostřed lidu svého Izraelského, nebuduť již více promíjeti jemu. ⁹ Nebo zpuštěny budou výsosti Izákovy, a svatyně Izraelovy zpustnou, tehdáž, když povstanu proti domu Jeroboámovu s mečem. ¹⁰ Tedy poslal Amaziáš kněz Bethelský k Jeroboámovi králi Izraelskému, řka: Spuntoval se proti tobě Amos u prostřed domu Izraelského, ta

země nemohla by snést všech slov jeho. ¹¹ Nebo takto praví Amos: Od meče umře Jeroboám, a Izrael jistotně přestěhován bude z země své. ¹² Potom řekl Amaziáš Amosovi: Ó vidoucí, ujdí, radímť, utec do země Judské, a jez tam chléb, a tam prorokuj. ¹³ Ale v Bethel již více neprorokuj, nebo ono svatyně králova i dům královský jest. ¹⁴ Tedy odpovídaje Amos, řekl Amaziášovi: Nebylť jsem já prorokem, ano ani synem prorockým, ale byl jsem skotákem, a česával jsem plané fíky. ¹⁵ Ale Hospodin mne vzal, když jsem chodil za stádem, a řekl mi Hospodin: Jdi, prorokuj lidu mému Izraelskému. ¹⁶ Nyní tedy slyšíš slovo Hospodinovo. Ty pravíš: Neprorokuj v Izraeli, a nekaž v domě Izákově. ¹⁷ Protož takto praví Hospodin: Žena tvá cizoložiti bude v městě, synové pak tvoji i dcery tvé od meče padnou; a země tvá provazcem dělena bude, a ty v zemi nečisté umřeš, Izrael pak jistotně přestěhován bude z země své.

8

¹ Také mi ukázal Panovník Hospodin, a aj, byl koš ovoce letního. ² A řekl: Co ty vidíš, Amose? I řekl jsem: Koš ovoce letního. Opět mi řekl Hospodin: Přišeltě konec lidu mému Izraelskému, nebuduť již více promíjeti jemu. ³ Pročež kvíliti budou zpěvové chrámoví v ten den, praví Panovník Hospodin. Množství mrtvých, mlče, namece na všelijaké místo. ⁴ Slyštež to vy, kteříž sehlcujete chudého, abyste vyhladili nuzné z země, ⁵ Říkajíce: Skoro-liž pomine novměsíce, abychom prodávali obilé, a sobota, abychom otevřeli obilnice, abychom ujímali efi, a přivětšovali váhy, a faleš provodili vážkami falešnými, ⁶ Kupující za peníze nuzné, a chudého za pár střevíců, nadto abychom plevy obilné prodávali? ⁷ Přisáhl Hospodin skrze důstojnost Jákovovu: Žeť se nezapomenu

na věky na všechny skutky jejich. ⁸ Nad tím-liž by se netrásla i země, a nekvílil by každý, kdož přebývá na ní? Proto-liž by neměla vystoupiti všechna jako potok, a zachváčena i zatopena býti jako potokem Egyptským? ⁹ Anobřž stane se v ten den, praví Panovník Hospodin, učiním, že slunce zajde o poledni, a uvedu tmy na zemi v jasný den. ¹⁰ A proměním svátku vaše v kvílení, a všechny zpěvy vaše v naříkání, a způsobím to, že bude na každých bedrách žíně, a na každé hlavě lysina, a bude v zemi této kvílení jako nad jednorozeným, a poslední věci její jako den hořkosti. ¹¹ Aj, dnové jdou, dí Panovník Hospodin, že pošli hlad na zemi, ne hlad chleba, ani žízeň vody, ale slyšení slov Hospodinových, ¹² Tak že toulati se budou od moře až k moři, a od půlnoci až na východ běhati, hledající slova Hospodinova, však nenajdou. ¹³ V ten čas umdlévati budou panny krásné, ano i mládenci tou žízní, ¹⁴ Kteríž přísahají skrze ohavnost Samařskou, a říkají: Živť jest Bůh tvůj, ó Dan, a živa jest cesta Bersabé. I padnou, a nepovstanou více.

9

¹ Viděl jsem Pána, an se postavil na oltáři a řekl: Udeř v makovici, až se zatřesou ty veřeje, a rozetni je všechny od vrchu jejich, ostatek pak mečem zmorduji. Neutečeť žádný z nich, aniž kdo z nich bude, ješto by toho znikl. ² Byť se pak do země zakopali, i odtud by je ruka má vzala; pakli by vstoupili do nebe, i odtud bych je strhl. ³ A jestliže by se schovali na vrchu Karmele, vyhledám a vezmu je odtud; pakli by se skryli před očima máma na dně moře, přikáži hadu, aby je i odtud vyhryzl. ⁴ Pakliť by šli v zajetí před nepřátely svými, i tam přikáži meči, aby je zmordoval; obrátím zajisté oko své proti nim k zlému, a ne k dobrému. ⁵ Nebo Panovník Hospodin zástupů když

se jen dotkne země, rozplývá se, a kvílí všickni přebývající na ní, a vystupuje všechna jako potok, a zatopena bývá jako potokem Egyptským, ⁶ Kterýž vzdělal na nebesích paláce své, a zástup svůj na zemi sšikoval, kterýž může zavolati vody mořské, a vyliti ji na svrcek země, jehož jméno jest Hospodin. ⁷ Zdaliž nejste podobni synům Mouřenínů přede mnou, ó synové Izraelovi? dí Hospodin. Zdaliž jsem Izraele nevyvedl z země Egyptské, tak jako Filistinské z Kaftor, a Syrské z Kir? ⁸ Aj, oči Panovníka Hospodina proti království tomuto hřešícímu, abych je vyhladil se svrchku země, a však nevyhladím docela domu Jákobova, dí Hospodin. ⁹ Nebo aj, já přikázal jsem, a budu zmítati domem Izraelským mezi všemi národy, tak jako zmítáno bývá na říčici, tak že ani kameníčko nepropadne na zem. ¹⁰ Mečem zbíti budou všickni hříšníci z lidu mého, kteříž říkají: Nepřiblížíť se, aniž potká nás to zlé. ¹¹ V ten den zdvihnu stánek Davidův, kterýž klesá, a zahradím mezery jeho, a zbořeniny jeho opravím, a vzdělám jej jako za dnů starodávních, ¹² Aby dědili s ostatky Idumejských a se všechněmi národy, nad kterýmiž jest vzýváno jméno mé, dí Hospodin, kterýž to učiní. ¹³ Aj, dnové jdou, dí Hospodin, že postihati bude oráč žence, a ten, kdož tlačí hrozny, rozsevače, hory pak dštíti budou mstem, a všickni pahrbkové oplývati. ¹⁴ Přivedu také zase zajatý lid svůj Izraelský, a vystavějí města zpuštěná, aby v nich bydlili; a budou štěpovati vinice, a píti víno jejich, nadělají i zahrad, a jísti budou ovoce jejich. ¹⁵ A tak je štípím v zemi jejich, že nebudou vykořeněni více z země své, kterouž jsem dal jim, praví Hospodin Bůh tvůj.

Bible Kralická 1613

The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2020-04-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 29 Jan 2022 from source files dated 29 Jan 2022

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900